

ПРОТОКОЛ

№ 910

гр. София, 22.02.2024 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 16 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Иво Юр. Хинов

Съдебни Йордан Ем. Станчев

заседатели: Петър Ст. Грошлев

при участието на секретаря Анита Г. Г.а
и прокурора В. Р. А.

Сложи за разглеждане докладваното от Иво Юр. Хинов Наказателно дело от общ характер № 20231100207007 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

За СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА – редовно призована, се явява прокурор В. А..

ПОДСЪДИМАТА:

Е. Б. Т.-Ч. – редовно призована, се явява лично.

За нея се явява адв. А. Х. Г. от САК, служебен защитник.

Доколкото е допусната правна помощ, свързано с процесуално представителство на подс. Т.,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

НАЗНАЧАВА адв. А. Г. като служебен защитник на подс. Е. Т..

Адв. Г.: В непрекъснат контакт сме с подсъдимата. Провели сме съвещание, запознат съм обстойно с материалите по делото и мога да приема защитата.

СЪДЪТ ВЗЕ СТАНОВИЩЕ ОТ СТРАНИТЕ ОТНОСНО ДАВАНЕ ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО СЪДЕБНО ЗАСЕДАНИЕ.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ЗАЩИТАТА: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМАТА: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание.

След съвещание, СЪДЪТ намира, че са налице законовите предпоставки за разглеждане на делото

Поради което,

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ сменя самоличност на подсъдимото лице.

Е. Б. Т. – ЕГН: *****, българка, български гражданин, има брак с чуждо лице, но е в процес на развод, осъждана, със средно образование, работи.

(Самоличността бе снета по представен документ за самоличност–лична карта на подсъдимата).

СЪДЪТ РАЗЯСНЯВА правата на подсъдимата по чл. 55 НПК, с които разполага в рамките на настоящето производство.

СЪДЪТ разясни на подсъдимата правата ѝ по чл.55, чл. 371 и чл. 381 от НПК, а именно: подсъдимата има право да научи за какво престъпление е подсъдим, въз основа на какви доказателства, да дава обяснение по обвинението или да откаже да дава такива обяснения, да се запознае с делото и с всички материали по него, да прави от него извлечения, да представя доказателства, да участва лично в наказателното производство, да прави писмени бележки и възражения, да се изказва последна, има право на последна дума, да обжалва съдебните актове, които накърняват нейните права и интереси, да има защитник, а ако няма финансова възможност, да ☐ бъде назначен служебен защитник.

Има право защитникът ☐ да участва при извършване на процесуалните действия с негово участие.

Има право да поиска отвода на съдията, съдебните заседатели, прокурора или съдебният секретар, ако счита, че тези лица не са обективни и безпристрастни.

Има право да поиска да не се провежда разпит на всички или на някои свидетели и/или вещи лица, а при постановяване на присъдата, непосредствено да се ползва от съдържанието на съответните протоколи за

разпит и експертни заключения, от досъдебното производство.

Има право да признае изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се съгласи да не се събират доказателства за тези факти, в който случай, ако съдът я признае за виновна и постанови осъдителна присъда, ще бъде определено наказание при условията на чл.58а от НК – а именно определеното по общия ред наказание „лишаване от свобода” ще бъде редуцирано с една трета.

Има право да сключи споразумение, в който случай се признава за виновна, като видът и размерът на наказанието се определят между нейния адвокат и прокурора – с нейно съгласие; това споразумение подлежи на съдебно одобрение. Споразумение се допуска при възстановени имуществени щети.

ПОДС. Т.: Разбирам правата си. Получила съм копие от обвинителния акт, преди повече от седем дни. Няма да правя искане за отводи.

Адв. Г.: Няма да правим искане за отводи. Запознат съм с материалите по делото. Може да бъде проведено разпоредително заседание.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да правя искане за отводи.

СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО СЪДЕБНО ЗАСЕДАНИЕ.

Доколкото днешно съдебно заседание е разпоредително, СЪДЪТ ПОСТАВЯ за разглеждане въпросите по чл. 248, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3, т. 4, т. 5, т. 7 и т. 8 НПК.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО по чл. 248, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3, т. 4, т. 5, т. 7 и т. 8 НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Господин председател, делото е подсъдно на СГС.

Към настоящият момент няма основания за спиране или прекратяване на наказателното производство.

Няма допуснати съществени процесуални нарушения в ДП, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимото лице.

Доколкото със защитата постигнахме съгласие за приключване на делото със споразумение, считам, че няма пречка делото да бъде разгледано по реда на тази диференцирана процедура.

Считам, че не се налага разглеждане на делото при закрити врати, определяне на резервен съдия, съдебни заседатели, защитник, вещо лице, преводач, тълковник и извършване на действия по делегация.

По отношение на мярката за неотклонение, не са налице основания за изменението ѝ, доколкото подписката към този момент е отменена, а подсъдимото лице се явява.

Нямам искане за събиране на нови доказателства.

Адв. Г.: Поддържам същото становище на прокуратурата. Постигнали сме споразумение. Има изготвен проект. Моля да дадете почивка, за да разпечатаме, подпишем и представим споразумението.

Подс. Т.: Съгласна съм с моят адвокат. Искам да сключа споразумение.

След почивка делото продължи.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Представяме подписано от нас споразумение с декларация.

СЪДЪТ, се оттегля на тайно съвещание.

СЪДЪТ, след проведено тайно съвещание, установи:

Настоящото производство е във фазата на своето разпоредително съдебно заседание, като съдът следва да даде отговор на въпросите по чл. 248 от НПК, като елемент от неговите задължения е да извърши преценка по чл. 248, ал. 1, т. 2 от НПК, дали са налице основания за прекратяване на наказателното производство и също така по чл. 248, ал. 1, т. 4 от НПК дали са налице основанията за разглеждане на делото със сключване на споразумение, което е представено на съда.

На първо място съдът отбелязва, че видно от обвинението по чл. 253 от НК, настоящото дело се явява такова, което е от компетентността на СГС.

На второ място съдът, счита, че следва да разгледа съвместно обстоятелствата, свързани с евентуално прекратяване на наказателното производство и законосъобразността на сключеното между страните споразумение, доколкото в тяхната основа е една и съща правна преценка, свързана с юридическата квалификация на наведените фактически твърдения.

По-конкретно съдът счита, видно от обстоятелствената част на обвинителния акт, че спрямо Е. Т. се твърди, че същата, след като се снабдила по неправомерен начин с личните данни на свидетелката Я. и след два неуспешни опита да получи кредит (за които не е повдигнато обвинение), на 02.11.2021 г. подала до финансовата институция „ЮтеКредит България“ ЕООД заявка за получаване на заем от 1 500 лв, като се представила именно като свидетелката П. Я., включително е изпратила копие от нейната лична карта и други данни относими към св. П. Я., но е изпратила своята банкова сметка за получаване на парите, създаден от нея и-мейл и

своя телефон, като след това на 09.11.2021 г. при телефонен разговор със служител от финансовата институция, потвърдила чуждата самоличност като своя, вкл. с изпращане на свои снимки, а след това подписала по електронен път договор за банков кредит – отново под чуждата самоличност.

След това, същият ден, □ била преведена сумата, за която е кандидатствала за банков кредит, по посочената от нея банкова сметка. Също така, същия ден на 09.11.2021 г., подсъдимата е изтеглила от банкомат 800 лева, а на следващият ден изтеглила допълнителни 100 лева.

Посочено е в обвинителния акт, че сумата от 1 500 лв била предоставена неправомерно, в резултат на предикатно предоставени от нея по електронен път неверни сведения пред финансовата институция.

Тази фактическа обстановка е подведена под правната квалификация на чл. 248 а, ал. 1 от НК, а именно за това, че с цел да получи кредит, е представила неверни сведения. Също така и под нормата на чл. 212 а, ал. 2 от НК за това, че, без да има право, е въвела в информационната система на финансовата институция лични данни на св.Я., за да получи кредита. И на последно място по чл. 253 от НК, за това, че като изтеглила на два пъти паричните суми от банковата, на 02 и 09 ноември, извършила действие по пране на пари.

Съдът, приема на първо място, че деянието, което е квалифицирано по чл. 253 от НК, не би могло да представлява престъпление, конкретно в случая на обвиняемата Т.. Това е така, доколкото видно от наведените твърдения, тя сама е извършила деянието, което има за пряка последица получаване на инкриминираната облага. Паричната сума е постъпила по нейната банкова сметка. Всички последващи действия свързани с изтеглянето на част от тази сума, чрез банкомат, не могат да бъдат инкриминирани по чл. 253 от НК. Нормата на чл. 253 от НК се отнася до случаите, когато едно лице съзнава, че друго лице по неправомерен начин е придобило определени активи или поне предполага това и извършва определени действия с тях. Ако едно и също лице е автор на придобиването на тези активи и на нови фактически и / или разпоредителни действия с тях, то тогава неговите последващи действия, включително и изтегляне на пари от банкомат, не могат да бъдат престъпление. Престъпление е само онова деяние, с което деецът е получил в своето владение престъпната облага – а в случая това са действията, довели до получаване в нейната сметка на сумата от 1 500 лв, но не и последващите действия, насочени към използване на тази престъпна облага – а именно теглене от банкомат на част от тази сума.

На второ, относно обвинението по чл. 212 а, ал. 2 от НК, съдът приема, видно от наведените твърдения, че всъщност подс. Т. не е лично въвела в компютърната система на финансовата институция тези сведения, а те са били въведени от съответния служител на тази институция, въз основа на нейни изявления – направени по електронен път, с изпращане на лични данни на св.Я., свои телефон, и-мейл и снимка, респективно направени устно, при разговор със служителя. Това означава, че в действителност нормата на чл. 212 а, ал. 2 от НК не е приложима, съобразно наведените фактически

твърдения – тъй като нейните изявления са били приети от служителя на финансовата институция, който ги е въвел в информационната система. Деянието по това въвеждане е на служителя, а не е нейно.

В действителност съдът приема, че така, както е описано в деянието на подс. Т. в обвинителния акт, то представлява обикновен случай на измама, доколкото тя е въвела в заблуждение служителите на финансови институции, относно своята самоличност и свързаният с това кредитен статут, поради което ги е накарала да вярват, че тя всъщност е свидетелката П. Я. и респективно има друг кредитен статут, което е довело до тяхното решение да отпуснат поискания от нея кредит.

Престъпна е описаната от прокурора комуникация между подсъдимата и служителите на финансовата институция, като деянието е приключило с постъпване на парите по сметката □. Последващите действия с тези пари вече не са престъпление.

Въз основа на тези аргументи съдът приема, че относно конкретното действие, свързано с изтегляне на парични суми от банкомат на 09-ти и 10-ти ноември 2021 г. следва да бъде постановен акт по чл. 250, ал. 1, т. 2 от НПК – а именно следва да се прекрати наказателното производство. Това е така, както беше посочено по-горе, доколкото самото изтегляне на парични суми не е престъпно само по себе си, доколкото е престъпно придобиването на тези престъпни суми, случило се по-рано на деня на 9-ти ноември. В противен случай би се достигнало до един правен абсурд, всяко едно действие с вече придобити по неправомерен начин активи да бъде самостоятелно престъпление по чл. 253 от НК.

На следващо място, съдът счита, че не следва да одобри така сключеното споразумение, доколкото е налице съществено разминаване между фактическото обвинение в обстоятелствената част на ОА, относно извършеното деяние от страна на подс. Т. и неговата правна квалификация. Както съдът посочи по-горе, в действителност е налице обикновен случай на измама, а не правната квалификация по чл. 248 а, ал. 1 и чл. 212 а, ал. 2 от НК.

Решението на съда да прекрати частично наказателното производство прави невъзможно да продължи да разглежда делото, като предложи на страните съответно изменение на правната квалификация – чл.29 ал.1 б.“в“ НПК.

Воден от горното,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА наказателното производство по НОХД 7007/2023 г., по опис на СГС, спрямо Е. Б. Т., относно обвинението за това, че като е изтегвила на 09-ти и 10-ти ноември 2021 г. паричните суми от 800 лева и респективно 100 лева от банкомат, която парична сума е била получена по нейна банкова сметка по-рано в деня на 09-ти ноември 2021 г., благодарение

на извършени от нея неправомерни действия, то да е извършила престъпление по чл. 253 от НК.

НЕ ОДОБРЯВА представеното между страните споразумение, относно деянията извършени между 02-ри и 09-ти ноември 2021 г., на които е дадена правна квалификация по чл. 248 а, ал. 1 и чл. 212 а от НК.

Определението подлежи на обжалване или протестиране пред САС в 15 дневен срок от днес.

Ако евентуално това определение бъде потвърдено, то в такъв случай делото да се изпрати по компетентност на СРП.

Ако то бъде отменено в такъв случай делото ДА СЕ ДОКЛАДВА на председателя на СГС за разпределянето му на друг съдебен състав, който да разгледа обвинителния акт.

Съдебното заседание приключи в 14:45 часа

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____